

תלמודו בידו

דף נה עמוד ב

- א** [כיצד היה סדר המשמרות בהקרבת פרי החג ?
- ב** [אלו משמרות היו מפייסים על פר של שמיני עצרת ?
- ג** [כמה שעירים, אילים וכבשים הקריבו בחג, ואיזה משמר הקריבום ?
- ד** [באלו דברים היו כל עשרים וארבעת המשמרות שווים בשלשת הרגלים, ומנין ?
- ה** [באלו דברים זוכה בהם רק המשמר שזמנו קבוע לעבוד באותו שבוע ?

- א** [ביום ראשון: משמרות א' - י"ג הקריבו את שלשה עשר הפרים. ביום השני: משמרות י"ד - כ"ד, ומשמר א' (בפעם השניה), הקריבו את שנים עשר הפרים. ביום שלישי: משמרות ב' - י"ב הקריבו את אחד עשר פרים. וכן הלאה שאר הימים. כך שעשרים ושנים משמרות הקריבו שלשה פרים, ושני משמרות הקריבו שנים.
- ב** [רבי: כל המשמרות מפייסים על הפר של שמיני עצרת. חכמים: רק שני המשמרות שהקריבו בסוכות שני פרים (ולא שלשה) מפייסים עליו.
- ג** [הקרבנות: בשבעת ימי החג, הקריבו שעיר אחד, שני אילים וארבעה עשר כבשים. בשמיני עצרת, הקריבו איל אחד ושבעה כבשים. המקריבים: מתוך המשמרות שלא הקריבו פרים באותו יום, שנים מקריבים את האילים. משמר אחד את השעיר. ושאר המשמרות הקריבו את הכבשים.
- ד** [שווים: בקרבנות הבאים מחמת הרגל, כגון חזה ושוק של שלמי חגיגה. ובעורות של עולות ראייה ועולות המוספים. ובחג השבועות, בשתי הלחם. המקור: "מאחד שעריך וגו' ובא בכל אות נפשו ושרת", והיינו בשלש רגלים שכל ישראל נכנסים בשער אחד, רשאי הכהן להקריב אפילו במשמר שאינו שלו. וכיון שזוכה בעבודת הקרבן, זוכה גם באכילתו ובעור, שנאמר "לו תהיה".
- ה** [דברים שאינם באים מחמת הרגל: תמידים, נדרים ונדבות, פר העלם דבר, וקיץ המזבח.